

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr. 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom. P. A. M., tel. 17-20; GRUZIADZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE 3 Maja 23; tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 11524; LUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAN, Aleja Marsz. J. Piłsudskiego 24, tel. 28-57, 28-58 i 28-49; TORUN, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 17-85.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 460. Zarządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 7 listopada 1936 r. o nadaniu odznaczenia „Wawrzyn Akademicki”.

Poz. 461. Zarządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 7 listopada 1936 r. o nadaniu odznaczenia „Wawrzyn Akademicki”.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

460.

ZARZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 7 listopada 1936 r.

o nadaniu odznaczenia „Wawrzyn Akademicki”.

Na podstawie art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 września 1933 r. o Polskiej Akademii Literatury (Monitor Polski Nr 234, poz. 254) i zgodnie z § 5 zarządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 21 lutego 1934 r. o odznaczeniu „Wawrzyn Akademicki” (Monitor Polski Nr 74, poz. 113) na wniosek Polskiej Akademii Literatury nadaje

ZŁOTY WAWRZYN AKADEMICKI

następującym osobom:

1. Za wybitną twórczość literacką:

Wacławowi Grubińskiemu, literatowi, Jarosławowi Iwaszkiewiczowi, literatowi, Zofii Kosak - Szczuckiej, literatce, Ludwikowi Hieronimowi Morstinowi, literatowi, Janowi Parandowskiemu, literatowi, Stanisławowi Wasylewskiemu, literatowi, Józefowi Wittlinowi, literatowi.

2. Za zasługi na polu literatury podróżniczej:

Ferdynandowi Ossendowskiemu, literatowi.

3. Za pracę pisarską i wydawniczą poza granicami kraju, związaną z dziełami Pierwszego Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego:

Edgarowi d'Abernon, dyplomacie angielskiemu, Hubertowi Camon, generałowi armii francuskiej, Henri'emu Mordacq, generałowi armii francuskiej, Wolfgangowi Müller Clemm, wydawcy.

4. Za wybitną twórczość naukową, związaną z literaturą piękną:

Aurelemu Drogozewskiemu, profesorowi Wolnej Wszechnicy Polskiej w Warszawie, Władysławowi Natansonowi, profesorowi honorowemu Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, Kazimierzowi Nitschowi, profesorowi Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, Gustawowi Przychockiemu, profesorowi Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie.

5. Za zasługi dla dobra literatury:

Joseph Bedier, członkowi Akademii Francuskiej, Paul Cazin, pisarzowi francuskiemu, Faustynowi Czerwijowskiemu, dyrektorowi Biblioteki Publicznej w Warszawie, Michałowi Grażyńskiemu, wojewodzie śląskiemu, Pawłowi Janowi Kaczkowskiemu, literatowi, Assadori Kato, profesorowi Uniwersytetu w Tokio, Władysławowi Korsakowi, wiceministrowi Spraw Wewnętrznych, Marii Mikkoła (pseud. lit. Maila Talvio), literatce, Stefanowi Starzyńskiemu, prezydentowi m. st. Warszawy, Bolesławowi Wieniawa - Długoszowskiemu, generałowi brygady.

6. Za wybitne zasługi dla polskiej sztuki w ogóle:

Oldze Boznańskiej, artystce - malarce, Marianowi Lalewiczowi, architektowi, Franciszkowi Maczyńskiemu, architektowi, Józefowi Paniewiczowi, artyście-malarzowi, Ludomirowi Różyckiemu, kompozytorowi muzycznemu, Zofii Stryjeńskiej, artystce - malarce, Wojciechowi Weissowi, rektorowi Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, Edwardowi Wittigowi, artyście - rzeźbiarzowi.

7. Za szerzenie zamilowania do polskiej literatury dramatycznej:

Karolowi Adwentowiczowi, artyście dramatycznemu, Józefowi Chmielińskiemu, artyście dramatycznemu, Juliuszowi Osterwie, artyście dramatycznemu, Wandzie Siemaszkowej, artystce dramatycznej, Irenie Solskiej, artystce dramatycznej, Józefowi Śliwickiemu, artyście dramatycznemu.

8. Za krasomówność sądową:

Cezaremu Ponikowskiemu, adwokatowi.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:

(—) W. Świętosławski.

—oOo—

461.

ZARZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 7 listopada 1936 r.

o nadaniu odznaczenia „Wawrzyn Akademicki”.

Na zasadzie art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 września 1933 r. o Polskiej Akademii Literatury (Monitor Polski Nr 234, poz. 254) i zgodnie z § 5 zarządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 21 lutego 1934 r. o odznaczeniu „Wawrzyn Akademicki” (Monitor Polski Nr 74, poz. 113) na wniosek Polskiej Akademii Literatury nadaje

SREBRNY WAWRZYN AKADEMICKI

następującym osobom:

1. Za wybitną pracę organizacyjną w dziedzinie literatury pięknej.

Zygmuntowi Kisielewskiemu, literatowi, Tadeuszowi Kudlińskiemu, literatowi, dr. Zygmuntowi Kwiatkowskiemu, naczelnikowi Wydz. w Min. W. R. i O. P., Tadeuszowi Łopalewskiemu, literatowi, Janowi Pietrzyckiemu, nauczycielowi gimnazjum.

2. Za zasługi na polu literatury podróżniczej.

Arkademu Fiedlerowi, literatowi, Aleksandrowi Janta Polczyńskiemu, literatowi, Melchiorowi Wańkiewiczowi, literatowi.

3. Za pracę pisarską i wydawniczą poza granicami kraju, związaną z dziełami Pierwszego Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego.

Dr Ruchardowi Brotführerowi, wydawcy, dr Peterowi Diederichsowi, wydawcy, P. D. R. Gillie, literatowi Bernhardowi Lindemu, literatowi, dr A. Loessnerowi, pisarzowi; Walerianowi Tewradze, Kont. Ofic. Wojsk Polskich.

4. Za szerzenie zamilowania do literatury polskiej.

Franciszce Arnsztajnowej, literatce, Adamowi Barowi, krytykowi literackiemu, Janowi Bartosińskiemu, Prezesowi Związku Teatr. i Chórów Lud. we Lwowie, Franciszkowi Bielakowi, naucz. gimn., Adamowi Bobkowskemu, Prezesowi Sądu Okręgowego, Kazimierzowi Brończykowi, naucz. gimn., Janowi Bułhakowi, artyście fotografowi, dr Józefowi Chmurze, naucz. gimn., Janowi Chociejowi, dyr. gimn., Zygmuntowi Cywińskiemu, artyście malarzowi, Stanisławowi Cwierczakiewiczowi, dziennikarzewi, Filipowi Echońskiemu, bibliotekarzowi, dr Wilhelmowi Falkowi, naucz. gimn., Władysławowi Gackiemu, dyr. gimn., Janowi Glince, urzędnikowi, Michałowi Goławskiemu, urzędnikowi, Olgierdowi Górcie, prof. uniwersytetu, Franciszkowi Guściorze, naucz. gimn., Romanowi Horoszkiewiczowi, urzędnikowi w Polsk. Radio, Aleksandrowi Janowskiemu, em. nacz. Wydz. Min. W. R. i O. P., Marii Jastrzębskiej, naucz., Kazimierzowi Andrzejowi Jaworskiemu, urzędnikowi, Czesławowi Longinowi Jędraszce, dyr. gimn., dr Ludwice Jeleńskiej, naucz. państw. sem. naucz., dr Ludwikowi Kamykowskiemu, naucz., Julii Kisielewskiej, przeł. semin. naucz., Władysławowi Kopczewskiemu, naucz., dr Stanisławowi Kościłkowskemu, prof. uniwersytetu, dr Zygmuntowi Kukulskiemu, prof. uniwersytetu, Stanisławowi Lenkowskiemu, naucz. gimn., Kazimierzowi Lewickiemu, dyr. gimn., Zygmuntowi Lorenzowi, naucz. gimn., ks. Antoniemu Ludwiczakowi, ks. prałatowi Alfonsowi Mańkowskiemu, Kazimierzowi Mayznerowi, adwokatowi, Edmundowi Moritzowi, naucz., Józefowi Pacewiczowi, urzędnikowi, Mieczysławowi Pęcherskiemu, naucz. gimn., Zdzisławowi Piernikarskiemu, prokuratorowi Sądu Najwyższego, Zenonowi Pruszyńskiemu, litografowi, Antoniemu Rączaszskowi, prezydentowi m. Tomaszowa, dr Marianowi Reiterowi, em. nacz. Wydz. Min. W. R. i O. P., Stanisławowi Rosowskiemu, literatowi - publicyście, Marii Rościszewskiej, dyr. gimn., Edwardowi Rybarzowi, nacz. Gminy w Łagiewnikach Śl., Leonowi Rygielowi, poloniście, ks. Władysławowi Skierkowskiemu, Bolesławowi Srokiemu, dziennikarzewi, Ignacemu Steinowi, dyr. gimn., Karolowi Stromengerowi, krytykowi muzycznemu, Adamowi Szczerbowskiemu, dyr. gimn., Jadwidze Szumskiej, naucz. gimn., Jerzemu Szwajcerowi, dziennikarzewi, Adamowi Wiktorowi Tatomirowi, p. o. nacz. Wydz., Julianowi Wadze, b. dyr. semin., Łukaszowi Wallisowi, górnikowi, Jerzemu Warchałowskiemu, historykowi sztuki, Bolesławowi Wąsaczowi, naucz., Józefowi Wierzyńskiemu, naucz., ks. Janowi Wiśniewskiemu, Dionizie Wyszynskiej, naucz., Anieli Zagórskiej, literatce, Zygmuntowi Zalewskiemu, urzędnikowi miejskiemu, Jerzemu Zawieyskiemu, kier. Inst. Teatr. Lud.

5. Za szerzenie zamilowania do literatury polskiej i krzewienie czytelnictwa w wojsku.

Stanisławowi Sosabowskiemu, ppułkownikowi W. P., Ignacemu Kazimierzowi Banachowi, majorowi W. P., Karolowi Koźmińskiemu, kapitanowi W. P., Tadeuszowi Makowskiemu, kapitanowi W. P., Hannie Budzikowej, instr. Ośw. Okr. Poznańskiego P. B. K., dr. Janowi Niezgodzie, dyr.

Cent. Bibl. Wojsk. Narczykowi Witzak - Witaczyńskiemu, Chorążemu W. P., Alfredowi Ryszardowi Mike, starszemu sierżantowi W. P., Stanisławowi Wojnickiemu, starszemu sierżantowi W. P.

6. Za krzewienie czytelnictwa.

Feliksowi Araszkiewiczowi, urzędnikowi, Czesławowi Bandurskiemu, insp. szkol., Michałowi Brenszteinowi, bibliotekarzowi, Teofilowi Budzanowskiemu, p. o. insp. szk., dr. Dobrzyńskiej-Rybickiej, prof. Uniwersytetu, Wandzie Dzierbickiej, przełożon. państw. semin. naucz., Piotrowi Feliksowi, dyr. gimn., Józefowi Gryczowi, radcy w Min. W. R. i O. P., Ludwice Henik, naucz., Stefanowi Jarnutowskiemu, dyr. B. G. K. w Katowicach, Zygmuntowi Eugeniuszowi Kotłubejowi, ziemianinowi, dr. Rudolfowi Kotuli, kier. Bibl. Uniw. J. K. we Lwowie, Józefowi Kozielowi, nauczycielowi, dr. Brunonowi Krisemu, adwokatowi, Kazimierzowi Krukowskiemu, instr. ośw. pozaszk., Tadeuszowi Krzyżanowskiemu, ziemianinowi, Edmundowi Łazowskiemu, robotnikowi, Tadeuszowi Łopuszańskiemu, dyr. gimn., Janowi Makarewiczowi, insp. szkoln., Mieczysławowi Mączyskiemu, urzędnikowi prywatnemu, Halinie Nieniewskiej, instr. Min. W. R. i O. P., Janowi Teofilowi Nowakowskiemu, naucz. gimn., Waleremu Nowickiemu, naucz., Eugeniuszowi Pawłowskiemu, naucz. gimn., Romualdowi Petrykowskiemu, Kuratorowi Okręgu Szkoln. Brzeskiego, Zygmuntowi Pietruszczyńskiemu, prof. uniwersytetu, Franciszkowi Podzimskiemu, górnikowi, Stefanowi Rowińskiemu, księgarzowi i drukarzowi, Józefowi Stopie, instruktorowi ośw. pozaszk., ks. dr. Marcelmu Strogulskiemu, Justynowi Strzyżowi, górnikowi, Aleksandrowi Świętochowskiemu, urzędnikowi, Jackowi Tomaszewskiemu, kapitanowi W. P., Antoninie Walickiej, przełożon. gimn., Pauli Wężykównie, literatce.

7. Za wybitną działalność wydawniczą w dziedzinie literatury pięknej i zasługi na polu księgarstwa.

Janowi Jachowskiemu, księgarzowi i wydawcy, Robertowi Jahodzie, intrologatorowi - artyście, Wilhelmowi Janowi Kuglinowi, drukarzowi wydawcy, Bonawenturze Lenartowi, intrologatorowi-artyście, Janowi Piątkowi, wydawcy.

8. Za zasługi dla polskiej sceny.

Henrykowi Barwińskiemu Hertzowi, artyście dramatycznemu, Józefowi Karwowskiemu, artyście dramatycznemu, Konstantemu Krumłowskiemu, literatowi dziennikarzowi, Helenie Marcello-Palińskiej, artystce dramatycznej, Aleksandrowi Rodziewiczowi, dyr. Teatru Wołyńskiego, Januszowi Strachockiemu, artyście dramatycznemu, Irenie Trapszo - Chodowieckiej, em. artystce dramatycznej.

9. Za kult słowa polskiego w zawodzie adwokackim.

Stanisławowi Janczewskiemu, adwokatowi.

10. Za szerzenie zamiłowania do literatury polskiej zagranicą.

Enrico Damiani, profes. Uniwersytetu Rzymskiego, Aleksandrowi Guttremu, literatowi, Kalimaa, dyr. teatru w Helsingforsie, Zygmuntowi Klingslandowi, dziennikarzowi, Najmanowi Leonowi Mirza - Kryczyńskiemu, prawnikowi, Lucien Roquigny, redaktorowi, dr. Franciszkowi Subikowi (pseud. Andrej Zarnov), dr. med. as. katedry patologii, Stefanowi Tymienieckiemu, referentowi działu muzyczn. Polskiego Radia w Katowicach.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:

(—) W. Świętosławski.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Prezydium Rady Ministrów.

W dn. 7 b. m. w godzinach południowych odbyło się pod przewodnictwem P. Prezesa Rady Ministrów gen. Sławoja Składkowskiego posiedzenie Rady Ministrów, na którym uchwalone zostało rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie zabezpieczenia na wypadek bezrobocia niektórych kategorii robotników, zatrudnionych w przedsiębiorstwach i zakładach pracy państwowych i samorządowych.

Rozporządzenie powyższe zmienia brzmienie obowiązującego dotychczas rozporządzenia Rady

Ministrów z r. 1932 w tym sensie, że rozszerzając zakres zabezpieczenia robotników na wypadek bezrobocia umożliwia tym samym większej ilości robotników uzyskanie zasiłków po zwolnieniu z pracy. Według przepisów, obowiązujących dotychczas, jednym z warunków, od którego uzależnione było uzyskanie prawa do zasiłków było wykazanie się przez bezrobotnego przed przystąpieniem w roku bieżącym do pracy, conajmniej 13-to tygodniową pracą w zakładach pracy, podlegających obowiązkowi zabezpieczenia. Obecnie warunek ten zostaje złagodzony, a mianowicie zamiast 13-tu tygodni poprzedniej pracy w zakładach, podlegających zabezpieczeniu, wymagana będzie 13-to tygodniowa praca, ale w zakładach zatrudniających powyżej 4-ch pracowników bez względu na to, czy zakłady te podlegają obowiązkowi zabezpieczenia czy też nie, z wyłączeniem jedynie zakładów rolnych, leśnych i ogrodniczych.

Zmianę tę odczują korzystnie przede wszystkim robotnicy zatrudnieni na robotach publicznych.

—oOo—

Z Ministerstwa Skarbu.

Przemówienie P. Wiceprezesa Rady Ministrów E. Kwiatkowskiego przy zagajeniu konferencji informacyjnej w Ministerstwie Skarbu w sprawie kredytu długoterminowego:

„Zdaję sobie dokładnie sprawę z tego, że o prawdziwym, pewnym i trwałym rozwoju ekonomicznym Polski będziemy mogli mówić dopiero wówczas, gdy nasze instytucje kredytu długoterminowego znajdą się w fazie rozwoju.

Dziś — po długotrwałym i niezwykle ostrym kryzysie, kryzysie wszechstronnym, który naruszył elementy strukturalne i ideologiczne gospodarstwa światowego — wychodzimy wszyscy z długim rachunkiem pasywów.

Skarb Państwa i instytucje samorządowe, aparat kredytowy, wierzyciel i dłużnik, rolnictwo wielkie i małoobszarowe, przemysł, handel i rzemiosło, świat pracy i konsumenci — wszyscy bilansują własne straty tego okresu. Możliwy prawie powiedzieć, że kryzys psychicznie się skończył. Oczywiście nie w tym znaczeniu, by rewelacyjnie zarysowała się materialna poprawa, ale w tym, że cierpliwość ludzka w stosunku do tych zjawisk wyczerpała się.

Trzeba zacząć nowe życie, trzeba otworzyć w księgach nowe karty, zestawić nowy bilans otwarcia. Ta konieczność psychiczna jest tak mocna, że żadne, najmańdrzejsze teoretyzowanie nie może się jej przeciwstawić.

Istotnie też — pomimo zniszczenia wielu rezerw, pomimo wielkich braków i niedomagań, pomimo rozerwania w połowie niektórych procesów finansowych i ekonomicznych w okresie walki z kryzysem — zdołaliśmy w czasach ostatnich nieco wyraźniej posunąć się naprzód na niektórych odcinkach życia gospodarczego.

Największym codziennym wysiłkiem Rządu jest, by te właśnie procesy uzdrowienia i wzmocnienia gospodarstwa polskiego podtrzymać, by stworzyć jak najkorzystniejsze warunki równowagi i spokoju dla odbudowy gospodarstwa, a więc powrót do rentowności, by dopomóc w likwidacji procesów kryzysowych i w uruchomieniu nowych sił żywotnych, wyrażających się w rozwoju pracy produkcyjnej i inwestycyjnej.

W tej organicznej pracy instytucje kredytu długoterminowego zajmują poważne miejsce.

Najgeneralniejsze postulaty tych instytucji, a więc postulaty związane z przeprowadzaną konwersją długów rolniczych i łączący się z nimi częściowo postulat parcelacji oddłużeniowej, postulat rozszerzenia rynku lokacyjnego dla nowych emisji, postulat podatkowy w odniesieniu do sum funduszy rezerwowych w towarzystwach kredytowych, postulat w stosunku do ustawy o ochronie lokatorów lub reformy w dopłatach skarbu do kredytów budowlanych — są w Min. Skarbu studiowane z całym poczuciem ich wagi. Nie mogę jednak nie podkreślić, że realizacja tych postulatów jest w całokształcie obecnych warunków w początkowej fazie zmiany koniunktury — szczególnie utrudniona.

Tem nie mniej — mogę panom zadeklarować, że Ministerstwo Skarbu zwróci uwagę na te podstawowe zagadnienia, które związane są z istnieniem instytucji kredytu długoterminowego i podejmie ponowny wysiłek przestudiowania, co mogłoby być zrealizowane w tych warunkach, które są udziałem naszej współczesnej rzeczywistości.

* * *

W dn. 7 b. m. w godzinach przedpołudniowych odbyła się w Ministerstwie Skarbu pod przewodnictwem P. Wicepremiera E. Kwiatkowskiego konferencja informacyjna, poświęcona zagadnieniom kredytu długoterminowego. Po zagajeniu konferencji przez P. Wicepremiera poszczególne zagadnienia z zakresu kredytu długoterminowego zarówno ziemskiego jak i miejskiego i przemysłowego przedstawił prezes A. Popławski, dyrektor J.

Zajda, dr. W. Kosieradzki z Tow. Kredytowego Ziemskiego w Warszawie, prof. Ohanowicz z Poznania, prezes Towarzystwa Kredytowego Miejskiego w Warszawie b. min. Ig. Matuszewski oraz prezes Towarzystwa Kredytowego Przemysłu Polskiego J. Pfeiffer.

W konferencji wzięli udział przedstawiciele instytucji kredytu hipotecznego ziemskich i miejskich, Towarzystwa Kredytowego Przemysłu Polskiego, przedstawiciele banków państwowych oraz wyżsi urzędnicy Ministerstwa Skarbu. W toku konferencji przeprowadzono ogólną dyskusję nad wysuniętymi problemami, które poddane będą w Ministerstwie Skarbu dalszym studium w dążeniu do stworzenia jak najlepszych warunków rozwoju kredytu długoterminowego, jako niezbędnego elementu w pracach nad poprawą ogólnej sytuacji gospodarczej.

—oOo—

Z Ministerstwa W. R. i O. P.

Ponieważ w niektórych pismach podane było nieściśle streszczenie zarządzenia Ministra W. R. i O. P. w sprawie udziału nauczycielstwa i młodzieży szkolnej w akcji zbiórkowej na rzecz bezrobotnych podajemy w całości to zarządzenie skierowane do podległych władz szkolnych:

„W dniach od 11 do 18 listopada b. r. urzędująca Komisja Zimowej Pomocy Bezrobotnym na terenie całej Polski publiczną zbiórkę pieniężną.

Z uwagi na doniesie dla Państwa znaczenie akcji zimowej pomocy bezrobotnym, która powinna mieć charakter powszechny, proszę Panów kuratorów o zachęcenie nauczycielstwa do jak najszerszego udziału w pracach komitetów wojewódzkich, powiatowych i gminnych, a zwłaszcza w propagowaniu i przeprowadzaniu akcji zbiórkowej.

W szkołach wszystkich typów zalecam przeprowadzić propagandę akcji drogą pogadank dla młodzieży na tle obowiązujących szkolnych programów oraz związanych z nimi aktualnych zagadnień w życiu państwowym.

Zezwalam równocześnie na użycie starszej młodzieży szkolnej do pomocy w propagandzie akcji zbiórkowej, przy czym zaznaczam, że udział młodzieży powinien być wyłącznie dobrowolny, a młodzież należy wykluczyć od przeprowadzenia zbiórki pieniężnej.

Młodzież zorganizowana dla celów zbiórkowych przez nauczycielstwo powinna działać pod wyłączną opieką nauczycielstwa.

Zwracam uwagę zarazem, że z racji przeprowadzonej akcji młodzież szkolna nie może być zwolniona od obowiązkowych zajęć szkolnych.

Odnośnie do zbiórki pieniężnej obowiązuje okólnik Nr 80 z dnia 22 sierpnia 1936 r. Nr 11. 9-5000/36.

Niezależnie od „Tygodnia” odbędzie się zbiórka płodów rolnych, która musi być przeprowadzona w bardzo przyspieszonym tempie, zwłaszcza jeżeli chodzi o ziemniaki. Do 1 grudnia b. r. ogół rolników ma złożyć jednorazowo dobrowolną daryńkę. Aby akcja zbiórki płodów rolnych mogła przynieść spodziewane rezultaty, konieczne jest sprężyste jej przeprowadzenie.

W związku z tym starsza młodzież szkolna może pod kierownictwem nauczycielstwa pomóc w zbiórce płodów rolnych z zastrzeżeniem, że akcja ta również nie spowoduje żadnej przerwy w obowiązkowych zajęciach szkolnych.

Proszę Panów kuratorów o traktowanie sprawy jako bardzo pilnej”.

—oOo—

Z Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

Przemówienie P. Ministra Przemysłu i Handlu Romana, wygłoszone w dn. 7 listopada 1936 r. przez radio:

„Znowu przeżywamy okres, kiedy trzeba wyteżyć wszystkie siły do walki — walki obronnej, której celem będzie uchronienie rzeszy bezrobotnych naszych współobywateli przed zimnem i głodem, tymi najgorszymi, najcięższymi do zniesienia klęskami, jakie ludziom nie mającym pracy niesie zima. Do walki tej musi zmobilizować się i zjednoczyć całe nasze społeczeństwo, musi więc do niej stanąć całe życie gospodarcze, a więc również przemysł, handel i rzemiosło. Powiedziałbym nawet, że życie gospodarcze powołane tu jest do zajęcia stanowisk czołowych, że ma poniekąd moralny obowiązek do przewodniczenia.

Trzeba przeciw pamiętać, że większość tych ludzi, którzy dziś potrzebują naszej pomocy, kiedyś i gdzieś pracowała. W tej czy innej kopalni, w tej czy innej fabryce, w tym czy innym warsztacie, albo za ladą sklepową. Wszystko jedno, gdzie i kiedy. Dość, że pracował. Był użytecznym człon-